

МЕМОРАНДУМ

Да предпазим нашата цивилизация от самоунищожение

Д-р Стоян Съргойчев
Директор на ИСТИТУТ ЗА МАТЕРИЯ И ЕНЕРГИЙНИ ПОЛЕТА
към фондация „ЗЕМНА ЦИВИЛИЗАЦИЯ И ВСЕЛЕНАТА“

Нашата цивилизация е в критичен момент от своето съществуване. Защо това не се предусеща от политици и световни институции? Причината е в погрешната представа за космическото пространство, което не позволява да се предвиди най-опасният ефект в случай на ядрена война: загуба на част или цялата земна атмосфера. Ефектът може да се предизвика в един регион на атмосферата и много бързо да засегне цялата земна атмосфера. Това ще сложи край на живота на Земята, както на човечеството, така и на животните. Какъв е този ефект? Изследванията на торнадо, както в земната атмосфера, така и на Слънцето, показват признаци на антигравитационен ефект.

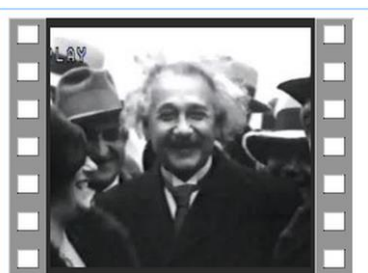
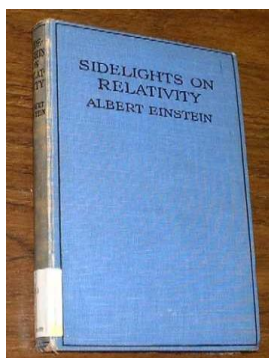
Признак на антигравитационен ефект се наблюдава и при ядрените опити в атмосферата. Това се вижда от множество разсекретени филми на ядрени опити извършени през 60-те и 70-те години на 20-ти век. Те са достъпни в youtube (вижте колекцията от [Michelle Starr](#) (2017)). Ефект на антигравитация се наблюдава през първите няколко секунди от експлозията. Обърнете внимание как стълб от прах се повдига от земята под експлозията, пронизва много по-горещата зона на експлозията, където температурата и налягането са много по-големи и продължава нагоре. Показаните по-долу моментни кадри от разсекретен филм показват развитието на антигравитационен ефект през първите няколко секунди. През това време се задействат и няколко торнада, което също е признак на антигравитационен ефект.

За щастие не са правени едновременни ядрени опити в атмосферата, но дори единични свръхмощни термоядрени експлозии могат да се окажат фатални. Официалната наука не може да предвиди този ефект, който е необясним от гледна точка на възприетата погрешна представа за пространството. Затова се смята, че височината на ядрената гъба не може да надвиши земната атмосфера. Реалната физическа същност е, че антигравитационният ефект не е атмосферно явление, а ефект на етерната среда, т.е. не е ограничен от атмосферата. Това обяснява защо ефектът на торнадо, наблюдаван върху Слънцето, изхвърля огромно количество маса въпреки огромната слънчева гравитация. Подобен ефект, причинен от ядрени експлозии в земната атмосфера, може да изхвърли част или цялата земна атмосфера.

Има научни доказателства, че едновременни ядрени експлозии в атмосферата могат да предизвикат такъв ефект. Изследвания на американският учен Джон Бранденбург показват, че Марс е загубил своята атмосфера в далечното минало в резултат на две едновременни свръхмощни експлозии от неизвестен произход. Научно доказано е, че на Марс е имало реки, езера и океани, но в момента атмосферата му е 0,9% от атмосферата на Земята и водата се е изпарила и изчезнала в космическото пространство. Изследвайки изотопното съдържание на метеорити от Марс, Джон Бранденбург открива съотношение на изотопи, което се среща само при мощни термоядрени експлозии. На научна конференция през 2015 г., спонсорирана от Лунен и Планетарен институт и НАСА, той докладва [„Доказателство за големи аномални ядрени експлозии в миналото на Марс“](#). Подробният анализ е представен и в неговата монография [„Смъртта на Марс“](#). От друга страна, има официална, но доста неубедителна хипотеза, че причината Марс да загуби атмосферата си е слънчевият вятър. По отношение на маса и радиус планетата Марс е подобна на Земята. В същото време Марс е по-далеч от Слънцето, отколкото Земята, а Венера е по-близо. Как тогава атмосферата на Венера ще бъде около 90 пъти по-плътна от тази на Земята, докато атмосферата на Марс е под 1% от атмосферата на Земята? Заключение на Джон Брандербург, подкрепено с научни аргументи е много по-силно от хипотезата за слънчевия вятър. Освен това заключението му е обяснимо с антигравитационния ефект, споменат в началото. Този ефект се основава на научни аргументи, представени в изследователската и теоретична работа на д-р Стоян Съргойчев (Stoyan Sarg).

Стоян Съргойчев е работил 37 години в научни институции и е запознат с множество несъответствия в теоретичната физика които рефлектират до отделни области на физиката. Проблеми от фундаментален характер не само че не се дискутират, но дори се изкривяват становища на известни учени от миналото. Най-фрапиращ случай е премълчаване становището на Алберт Айнщайн за физическия вакуум което е от фундаментален характер. След създаването на общата теория на относителността през 1920 г. той публикува книгата *Sidelights on Relativity* [1], в която изрично заявява на стр. 23: *Рекапитулирайки, можем да кажем, че според общата теория на относителността пространството притежава физически свойства; в този смисъл, следователно, съществува етер. Според общата теория на относителността пространство без етер е немислимо; тъй като в такова пространство не само няма да има разпространение на светлината, но и няма да има възможност за съществуване за стандартите на пространство и време.* Това негово становище което изразено и в други текстове от горепосочената книга е също така запазено в оригинален филмов документ: https://www.youtube.com/watch?v=EtWfLQbj_To

Einstein-1920.wmv

https://youtu.be/EtWfLQbj_To
(if video does not starts: copy hyperlink to
the browser)

В своята Обща теория на относителността Айнщайн въвежда кривина на пространството, ефект който е експериментално потвърден, но е трудно разбираем ако пространството е празно. Това е причината той да възприеме становището за съществуване на етерна субстанция. Но тогава червеното спектрално изместване на галактиките, може да не бъде от Доплеров тип, а космологически и това води до извода че вселената не се разширява. Затова Айнщайн коригира първоначално предложения параметър, наречен космологична константа, наричайки я неговата най-голяма грешка. Съвременната научна общност обаче пренебрегва тези фундаментални становища и продължава да поддържа хипотезата за разширяващата се Вселена, въпреки множеството проблеми в съвременната космология от теоретичен аспект. Едно от тях е че при далечни галактики червеното спектрално изместване показва скорост по-голяма от тази на светлината, а псевдонаучното обяснение е че „празното пространство“ и то се разширявало. Известният откривател на червеното спектрално отместване при галактиките, Едуин Хъбъл, никога не е твърдял, че то е от Доплеров тип. Неотдавнашните [наблюдения чрез най-мощния телескоп James Web](#) също поставят съмнения относно теорията за Големия взрив. Наблюдението потвърждава концепцията за стационарната вселена, развита от Стоян Съргойчев в неговия трактат, споменат по-долу. Вселената не се разширява, а е безкрайна във времето. Това коригира редица проблеми в космологията и води до предположението, че може да съществуват много напреднали и по-напреднали цивилизации от нашата. След като се приеме съществуването на етерната среда, галактическото червено изместване вече не е Доплерово а космологично и това води до извода че Вселената не се разширява, а е безкрайна по отношение на времето. Това коригира редица проблеми в космологията и води до допускането, че могат да съществуват много развити и по-развити цивилизации от нашата.

За разрешаването на фундаменталният проблем за пространството, авторът Стоян Съргойчев анализира множество експерименти, натрупани през последните 120 години. Така той достига до оригинален физически модел на пространството какъвто не е бил предлаган и изследван преди това. Той напълно съпада с концепцията за съществуване на етерна среда, предсказвана както от древните гръцки учени така и от титани на науката, като Нютон, Фарадей, Максвел, Лорд Томпсън, Айнщайн и Тесла. Предложеният модел не само разкрива липсващата връзка между микрокосмоса и Вселената, но и позволява разбирането на връзката между класическата механика, квантовата механика, теорията на относителността и дава ясна представа какво определя скоростта на светлината. Трактатът, който той публикува през 2001г., се нарича Основни структури на материята - супергравитационната обединена теория, (BSM-SG) [2,3,4,5,6]. Използвайки предложени теоретичен модел, всички физически взаимодействия са напълно логически разбираеми. От една страна, това отваря нов хоризонт на познанието към света на микрокосмоса и безкрайната Вселена, както и потенциални технологични пробиви в редица области. От друга страна, това позволява да се разберат някои опасни последици от едновременни ядрени експлозии в атмосферата или океана.

Един от основните изводи на теорията е възможността за пътуване през космическото пространство чрез нов метод базиран на локална промяна на гравитацията. Постига се чрез модулиране на етерната субстанция по специфичен начин. Авторът е изследвал този физически ефект чрез лабораторни експерименти. Той го нарича ефект на Стимулирана Аномална Реакция на Гравитацията (SARG). Описан е в книгата [8] и докладван на няколко международни конференции [9,10]. Друг важен въпрос от теорията на BSM-SG е разбирането, че има физическа основа за духовността и тя е в спецификата на етерната субстанция на пространството. Тази субстанция съдържа разпределена енергия, която не само поддържа постоянното движение на електроните, но също така поддържа и живота от клетъчно ново до живия организъм, включително и високо организиран интелигентен живот. Освен това тази субстанция може да поддържа информационно енергийно поле, което е свързано с живото тяло, но част от него може да остане след смъртта. Това поле не може да бъде детектирано чрез известните електромагнитни сензори, но неговото съществуване не е в нарушение на законите на физиката. В същото време новото познание позволява да се идентифицират опасни технологии, които могат да бъдат вредни за нашето здраве. Последвалите публикации като книги, статии и презентации, свързани с теорията на BSM-SG, отварят нов прозорец на познанието, за което авторът е посветил живота си.

Когато през 2015 г. авторът публикува във Foreign Policy Journal статията „[Неизвестната опасност от ядрен апокалипсис](#)“, възможността за война в Европа изглеждаше като илюзия. При съвременните технологични възможности една трета световна война ще бъде не само последна но може и да унищожи напълно условията за живот на Земята. Дори земната атмосфера да не бъде загубена, в случай на ядрена война най-уязвими ще бъдат крайбрежните райони на континентите, които могат да бъдат ударени от огромни вълни цунами. В този смисъл авторът иска да подчертае не само опасността, но и да охлади тези среди които вземат съдбоносни решения водещи към конфронтация и ескалация на военни конфликти.

Разчитайки на дългогодишната си научна дейност, д-р Стоян Съргойчев залага изцяло своята научна репутация за коректността на изводите си. Повече подробности относно научната му дейност могат да се намерят в интернет страницата: www.helical-structures.org , където са посочени линкове към негови публикации: книги, статии, доклади от конференции, видеоклипове и експерименти.

Относно автора:

Др. Стоян Съргойчев (Stoyan Sarg Sargoytchev) е **Научен съветник към Борда на директорите на Световен Институт за Научни Изследвания, САЩ.**

<http://instituteforscientificexploration.org/ise-directors-advisors/>

Допълнителни онлайн източници:

<https://beyondmainstream.org/scientist/dr-stoyan-sarg/>

<https://www.amazon.com/stores/Stoyan-Sarg/author/B00J3F2A0Q>

http://wiki.naturalphilosophy.org/index.php?title=Stoyan_Sarg

<https://philpeople.org/profiles/stoyan-sarg-sargoytchev>

Литературна справка:

1. A. Einstein, *Sidelights on Relativity*, translated by: G. B. Jeffery and W. Perret, Methuen & Co. London, (1922); republished unabridged and unaltered: Dover, New York, (1983)
2. S. Sarg, New approach for building of unified theory, <http://lanl.arxiv.org/abs/physics/0205052> (May 2002)
3. S. Sarg ©2001, Basic Structures of Matter, monograph, <http://www.helical-structures.org> archived in: <http://www.nlc-bnc.ca/amicus/index-e.html> (First edition, ISBN 0973051507, 2002; Second edition, ISBN 0973051558, 2005), (AMICUS No. 27105955), LC Class no.: QC794.6*; Dewey: 530.14/2 21
4. S. Sarg, A Physical Model of the Electron according to the Basic Structures of Matter Hypothesis, *Physics Essays*, vol. 16 No. 2, 180-195, (2003)
5. Stoyan Sarg, *Beyond the Visible Universe*, Helical Structures Press, 2004. ISBN 0973051531
6. Stoyan Sarg, *Basic Structures of Matter – Supergravitation Unified Theory*, Trafford Publishing, 2006, ISBN 1412083877
7. Books review in "Physics in Canada", v. 62, No. 4, July/Aug, 2006 on Stoyan Sarg book: *Basic Structures of Matter – Supergravitation Unified Theory*, Trafford Publishing, 2006, ISBN 1412083877

8. Stoyan Sarg, *Field Propulsion by Control of Gravity, Theory and Experiments*, Amazon.com, (2008), ISBN 978-1448693085
9. SARG gravito-inertial effect (Stimulated Anomalous Reaction to Gravity) reported at the 27th Annual Meeting of the Society for Scientific Exploration (SSE), June 25-28, 2008, Boulder, CO. (Video-record in SSE webpage).
10. www.academia.edu/63917317/A_new_Physics_with_a_different_vision_about_the_Universe_and_our_origin